

ganske sikkert stemme mod Lovforslaget. De Misbrug, der ere drevne og maaske blive drevne endnu, at man nedlægger Forbud og alligevel tager fra Forstranden, vil jo kunne hæves gennem dette Lovforslags Bestemmelse om, at Tiltalen ikke længere bliver privat men offentlig, saa man kan ikke fra Frygten for Misbrug, som nu maaske drives, hente noget som helst Argument til at forhindre en Ejer i at bruge sin egen Strandbred. Skulde man gaa saa vidt, maatte det i hvert Fald kun være i saadanne Tilfælde, hvor det ligefrem bestemt kunde paavises, at det var nødvendigt for den Kysts Sikring, som der er Tale om, og det vil det kun meget sjælden være, fordi det næsten altid vil være saa, at det ikke kan skade det mindste, at man tager de løse Rullesten, der ligge paa Stranden, selv i forholdsvis stor Mængde, og hvorfor? Fordi de føres ind paa Stranden igen ved den næste Paalandsstorm. Men hvad der kan skade, er at tage de store fastliggende Sten ude paa Forstranden, og det er for at bevare dem, at Forbudene nedlægges, naar de i det hele taget nedlægges. Disse Par Ord har jeg tilladt mig at udtale, fordi det er min inderlige Overbevisning, at dette Lovforslag med de meget gode Sider, det har, til hvilke jeg fuldstændig slutter mig, særlig Bestemmelsen om offentlig Paatale, ved at indføre denne ny Bestemmelse i Virkeligheden for det første gaar vedkommendes Ejendomsret for nær og for det andet virker mod Lovens Hensigt, som den ærede Ordfører sagde var at sikre Kysten.

Svendsen: Det er kun et Par Bemærkninger, jeg vil gøre, idet jeg finder, at der hverken fra den ærede Ordfører (Svend Høgsbro) eller det ærede Medlem for Frederiksborg Amts 2den Valgkreds (J. Hage) er anført noget mod, hvad jeg udtalte før, at man ikke med Sikkerhed kan sige, at dette Lovforslag begunstiger Kystsikringen fremfor de allerede bestaaende Forhold, fordi, som jeg har nævnt før, og som blev gentaget af den sidste ærede Taler (Scavenius), disse ny Bestemmelser, som ere indførte i Lovforslaget, absolut ville bidrage til, at Lodsejerne vanskeligere eller ikke saa gerne ville gaa til at forlange Kysterne sikrede, selv naar de se, at Fiskning og Optagning der skade deres Ejendom, skader Kysten og dermed, kan man gerne sige, Samfundet i det hele. Jeg kan heller ikke billige, hvad der blev sagt af den ærede Ordfører, at den Ret, som Fiskerne have til at tage Sten paa

Forstranden, er akkurat lige saa stor som den Ret, Ejerne have til at tage Grus og Sten og forskellige Ting paa selve Stranden, som tilhører dem. Det kan maaske siges, at Forstranden er fælles Ejendom, og der have de forskellige Ejere samme Ret, men heller ikke mere. Men hvad derimod selve Strandbredden angaar, er den undergivet Ejernes private Ejendomsret, og den kan ikke sammenlignes med den fælles Ret, som alle og enhver kunne siges at have til Forstranden. Derfor maatte det være tilstrækkeligt, naar det forlangtes af Ejeren, at hvis han vil have sin Kyst sikret, maa han give Afkald paa Forstrandsretten, men han maa beholde ubeskaaret sin Ret til sin egen private Ejendom. Det kan heller ikke nægtes, at Lovforslagets §. 9 bidrager til, at det bliver vanskeligt for Ejeren at gaa ind paa Betingelserne for at sikre sin Kyst, naar han, som det gentagne Gange er blevet nævnt, ikke en Gang maa udføre Arbejder paa selve Kysten til Sikring af denne selv, uden at han skal være forpligtet til at give Anmeldelse til Synsmændene, baade før han begynder, og efter at han er begyndt, og der skal betales baade paa den ene og den anden Maade. Jeg synes, at naar Ejeren godtgør for Synsmændene, at det Arbejde, han vil udføre paa en saadan Strækning af Kysten, som grænser til hans Ejendom, udføres for at sikre Kysten mod at blive angrebet af Havet, maa han være forskaanet for yderligere Ulemper og Bekostninger i den Retning.

Ordføreren (Svend Høgsbro): Jeg skal ikke optage en Forhandling navnlig paa dette Tidspunkt med det ærede Medlem for Odense Amts 1ste Valgkreds (Scavenius) om den historiske Ret til den udyrkede og for Græsvekst blottede Strandbred. Jeg fastholder, hvad jeg har sagt, og jeg støtter mig i saa Henseende ikke alene til praktiske Vidnesbyrd, fra ærede Medlemmer i Udvalget — jeg nævner f. Eks. det ærede Medlem for Maribo Amts 4de Valgkreds (R. Claussen), hvis Erfaring i saa Henseende gaar temmelig langt tilbage — men ogsaa til de betydningsfulde Udtalelser, som fremkom under Forhandlingerne i 50erne og 60erne, som jeg før henviste til. De veje for mig fuldt saa meget som det ærede Medlems Paastand, og det blev ogsaa den Gang fremhævet, at det endnu i 30erne blev lært ved Kjøbenhavns Universitet, at dette var almen Ejendom. Dette sætter jeg foreløbig mod det ærede Medlems Mening. At vi ere af forskellig Mening, er